

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Erotemata Ecclesiastica

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Cap. CXXIII. De Absolutione Sacramentali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94604](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94604)

44. *Quer.* An circa absolutionem à referatis extent aliquæ Propositiones damnatæ? *Resp.* Esse duas damnatas ab Alexand. VII. anno 1665. id est. la 3. Quæ agebat: Sententia asserens. Bullam Cœnæ solum prohibere absolutionem Hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt &c. tolerata est. Nec non la 4. quæ asserbat: Prælati Regulares possunt in foro conscientie absolvere quoscunque saculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursum. Ex quibus deducitur, quod hodie nullus Prælatum, vel Confessarium potest absolvere à Casibus reservatis in Bulla Cœnæ Domini, etsi occultis, neque à Duello, Simonia, Violata clausura Monialium ad malum finem, neque à violata Immunitate Ecclesiastica, quamvis occultè patrata: neque à reservatis per Episcopum, ut probavi de Pœnitentia Decis. 46. num. 17.

CAPUT CXXIII.

De Absolutione Sacramentali.

1. *Quer.* Quid sit absolutio Sacramentalis? *Resp.* Quod est actus judicialis, quo Sacerdos absolvit pœnitentem à peccatis, de quibus est ritè confessus. Concil. Trident. de Sacram. Pœnit. sess. 14. cap. 6.

2. *Quer.* Quænam sit forma Sacramenti Pœnitentiæ? *Resp.* Est absolutio, quam dat Sacerdos per illa verba: Ego absolvo te à peccatis tuis &c. Scot. in 4. dist. 14. lit. A & Coton. d. lib. 2. de Sacramentis Controv. 8. in princ.

3. *Quer.* An Absolutio possit dari non verbis, sed nutu, vel scriptura? *Resp.* Negativè, quia ex doctrina Conciliorum habemus, formam hujus Sacramenti consistere in verbis Sacerdotis absolventis; sicut forma aliorum Sacramentorum stat in verbis ministrantium. Coton. d. Controv. 8. num. 1. Ego ipse de Pœnitentia Decis. 15. num. 35. & plenius in Decis. 35. per totam.

4. *Quer.* Quid dicendum, si quis petat confessionem in articulo mortis, & ibi non adsit, nisi Sacerdos mutus; an talis Sacerdos audiens peccata, possit absolvere nutibus, vel scribendo in pagina: Ego te absolvo? *Resp.* Doctores in hoc casu timide consentire, ut sic data absolutio sit forma valida Sacramenti; nam certum est, eam consistere in verbis. Porro stante casu extremæ necessitatis, docent melius esse, ut sic mutus Sacerdos absolvat, quam ut se omnino retrahat; nam sicut moribundus, qui supponitur dolere de peccatis, potest absolvi, quamvis signa expressa non dederit, sic videtur non reprobanda talis absolutio. Diana part. II. tract. 6. resol. 14. Coton. ubi supra num. 2. & 3.

5. *Quer.* An forma Absolutionis consistat in omnibus illis verbis in Rituali Romano annotatis, nempe, Misereatur &c. Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus &c. Passio Domini Nostri &c. Vel tantummodò in illis verbis: Ego te absolvo à peccatis tuis in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen? *Resp.* Quamvis antiqui Doctores dixerint, tota illa verba Ritualis Romani esse de forma, certum est apud modernos, ea non esse de forma, quia hæc reducitur tantummodò ad hæc ver-

ba; Ego absolvo te à peccatis tuis in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti. Amen. Imò plures Doctores tenent, non esse necessarium dicere: In Nomine Patris &c. Quia Christus Dominus tradendo facultatem Apostolis absolventi ea non dixit, prout illa dixit, quando baptismum instituit. Hinc etiam sufficere pro forma, si Sacerdos dicat: Ego te absolvo, nonnulli sustinent, quamvis alii subdant, esse addendum: A peccatis tuis, ad validitatem formæ. DD. apud Cardin. de Lugo de Pœnitent. disp. 13. num. 17. & Diana part. II. tract. 6. resol. 11. & Coton. ubi supra à num. 5. & seqq. usque ad num. 10. observans, verba à peccatis tuis esse exprimenda, tum ad distinctionem censurarum, tum quia Dominus Noster dixit Apostolis: Quorum remisistis peccata, remittuntur eis. Vide dicta in dict. mea Decis. de Pœnitent.

6. *Quer.* An valida sit absolutio Sacramentalis, si detur aliis verbis, quam prædictis: Ego absolvo te à peccatis tuis? *Resp.* Affirmativè, si verba sint talia, quæ habeant eundem sensum; Unde validè absolveret, qui diceret: Ego tibi remitto, vel condono peccata tua. Vel: Tibi à me remittuntur, seu condonantur tua peccata. Vel: Volo, ut absolvaris à tuis peccatis; Jubeo, dicere, te à peccatis absolutum. Scot. in 4. dist. 14. quest. 4. Coton. ubi supra num. 13. & 14.

7. *Quer.* An validè absolveret Sacerdos, qui in plurali loquendo diceret: Nos absolvimus te à peccatis tuis &c.? *Resp.* Vel sic diceret causa dignitatis, ut si sit Prælatum, & validè absolveret: vel ad denotandum, quod plures sint, qui dictam absolutionem tribuant; & tunc nulla esset absolutio, quia immutatur sensus, & intentio Ecclesiæ. Dian. part. II. tract. 6. resol. 13. Coton. ubi ante num. 15.

8. *Quer.* Si quis confiteretur peccata sua coram duobus, vel tribus Sacerdotibus uno, & eodem tempore, an ipsi omnes simul possent dictum pœnitentem absolvere? *Resp.* Affirmativè, supposita recta intentione absolventi tanquam ministri Ecclesiæ; quod si unus citius alteris absolutionem proferret, hic primus directè à peccatis absolveret, alii verò indirectè, quia peccata etiam aliàs confessi, & absoluta sunt materia sufficiens absolutionis. Coton. ubi supra num. 16. 17. & 18. ubi notat, quod si dicti Sacerdotes simul absolvant, tanquam unicum judicium facientes, unum Sacramentum omnes simul conficerent; si verò tanquam singuli, & tanquam diversas confessiones audientes, plura Sacramenta constituerent, ex Card. de Lugo & Diana part. II. tract. 8. resol. 46.

9. *Quer.* An valeat Absolutio, si illam Confessarius proferat verbis deprecativis; ut Absolvat te Deus. Vel: Oro Deum, ut te absolvat, & absolutum habeat: vel similibus? *Resp.* Negativè ob illam doctrinam Scoti in q. 4. supra citat. ab omnibus Theologis, & Canonistis receptam, quod scilicet Sacramentum Pœnitentiæ institutum est per modum judicii, unde sententia non est proferenda deprecando, sed jubendo, absolvendo, & mandando; nam Christus Dominus non dixit, pro quorum peccatis oraveritis, remittentur; sed quorum peccata dimiseritis, dimittentur eis. Diana

part. 5. tract. 13. resol. 34. Coton ubi ante num. 19. & 20.

10. *Quer.* An sit valida Absolutio, si detur à Confessario sub conditione? *Resp.* Si detur sub conditione de præterito, vel de præsentis, erit valida, quatenus conditio, quæ supponitur, vera sit; si autem daretur sub conditione de futuro, absolutio valida non foret, quia effectus Sacramenti non potest stare in suspensio, & pendere ab incerto. *Dian. part. 11. tract. 4. resol. 18. & Coton. num. 21. & 22. ubi supra.*

11. *Quer.* An, quando Absolutio datur sub conditione, necesse sit eam verbis exprimere, vel sufficiat, eam in mente retinere? *Resp.* Sufficere eam retinere in mente, quia Deus intuetur cor, & coram Deo est manifesta mens Confessarii. *Dian. part. 10. tract. 11. resol. 55. & Coton. ubi ante num. 26.*

12. *Quer.* An mutatio formæ consuetæ, & à Rituali Romano præscriptæ in absolutione sit mortale, quamvis alia verba sufficientia adhibeantur? *Resp.* Magis communis opinio est, ut mortalis culpa reputetur dicta mutatio, si absque causa urgente fiat. Relinquere autem illas preces *Misereatur &c. & Passio Domini Nostri &c.* non est mortale, neque veniale, si causa honesta sublit, ob quam tantum illa Verba adhibeantur: *Ego absolvo te à peccatis tuis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Quod in praxi servatur à doctis, piisque Confessariis, præcipue in reconciliationibus brevibus, & ubi magnus est numerus Pœnitentium, ut docet Coton, *ibid. num. 23. 24. 25.*

13. *Quer.* An Absolutio sit danda in præsentia pœnitentis, vel etiam absenti? *Resp.* Nonnullos DD. existimasse, Decretum Clementis Octavi prohibentis confessionem fieri per litteras, vel in absentia, non prohibere absolutionem in absentia, quando prius pœnitens in præsentia confessus fuisset. Porro communis opinio est, absolutionem neque in hoc casu posse dari absenti; & idèd præsentem pœnitentem est promulganda. Verum tamen est, quod hæc præsentia pœnitentis non debet esse omnino physica, id est, ut realiter sit prostratus ad pedes Confessarii, sed sufficit moralis, ut si sit in eodem templo, aut cubiculo, aut parumper discesserit à Confessario; qui si nondum absolvit, potest absolutionem proferre; & hoc sæpè accidit, dum rustici tempore festivitatum turmatim accedunt ad confessionem, nam eorum plurimi, cum expleverint accusationem suam, quando Sacerdos incipit: *Misereatur tui, &c.* ipsi surgunt, & abeunt, quod mihi non semel occurrit; & aliquando eos revocavi ad confessionale; reprehendendo illos de discessu intempestivo; aliquando verò satius duxi; illos absolvere sic discedentes, ne admirationem adstantibus gignerem, vel scandalum darem. Præmissa docet Coton. *ubi supra num. 27.* Et ego scripsi de Pœnitentia, *Decis. 35. num. 18.*

14. *Quer.* An Absolutio à censuris possit dari in absentia? *Resp.* Affirmative, quia hæc extra Sacramentum potest semper conferri, præterquam si Superior committat alicui fa-

cultatem absolvendi cum clausula: *In Confessione Sacramentali.* *Diana part. 9. tract. 7. resol. 9. Coton. ubi ante num. 28. 29.* qui notat, posse dari etiam sub conditione de futuro, & sic quoad reincidentiam, & tam verbis, quam scriptis; ac demum etiam invitis, dummodo absolvens id faciat auctoritate sua ordinaria; secus si virtute Jubilæi, aut Bullæ Cruciatæ. *Diana part. 5. tract. 9. resol. 10.* tunc enim non datur nisi petentibus, & pœnitentibus in præsentia.

15. *Quer.* Quæ sint servanda in absolutione à censuris in foro exteriori? *Resp.* Quod absolvendus juret de parendo mandatis Ecclesiæ, vel de exequenda pœnitentia sibi iuncta; quod dicantur preces à Rituali Romano præscriptæ cum levi flagellatione humeri nudati ipsius pœnitentis; quamvis aliquando hæc ceremoniæ possint omitti, & sufficiat dicere: *Ego absolvo te à vinculo Excommunicationis, quam ob talem causam incurristi, & restituo te Sacramentis Ecclesiæ, & Communioni fidelium.* In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. *Coton. ubi supra num. 38.*

16. *Quer.* Ad quid valeant illa verba, quæ ante absolutionem à peccatis dicunt Confessarii: *Absolvo te à vinculo Excommunicationis, suspensionis (si pœnitens est Clericus) & interdicti, in quantum possum, & tu indiges?* *Resp.* Valent ad auferendas censuras, si quibus pœnitens innodatus foret, adhuc ut valida sit absolutio à peccatis. *Coton. ubi supra num. 39.*

17. *Quer.* An per dicta verba auferantur censuræ, de quibus pœnitens non habet notitiam, etiam si illæ essent de reservatis? *Resp.* Affirmative, dummodo tamen eam intentionem habeat, se præsentandi Superiori, & satisfaciendi, si aliquando certus evaderet de censura. *Diana part. 10. tract. 13. resol. 56. & Coton. d. lib. 2. Controv. 8. num. 40.*

18. *Quer.* An sint dicenda illa Verba *Passio D. N. J. C. &c.* & ad quid valeant? *Resp.* Esse dicenda, nisi magnus sit numerus pœnitentium expectantium; & valere, ad elevanda bona opera pœnitentis absoluti, ut ex opere operato ei profint ad meritum, & ad satisfactionem pœnarum, ut ex modernis DD. dixi de Pœnitentia *Decis. 34. num. 18. & Decis. 35. num. 3.*

CAPUT CXXIV.

De Satisfactione.

1. *Quer.* Quanam sit tertia pars Sacramenti Pœnitentiæ? *Resp.* Est Satisfactio, non est tamen pars essentialis, tum quia ante adimplementum satisfactionis habetur effectus Sacramenti, tum etiam quia aliquando satisfactio injungi non potest, cum scilicet absolvitur quis in articulo mortis, postquam sensus amisit; & idèd vocatur Pars Sacramenti, sed pars integralis. *Coton. de Sacram. lib. 2. Controv. 10. num. 1.*

2. *Quer.* An Satisfactio sit injungenda ante absolutionem, vel post absolutionem? *Resp.* Nil referre, an detur ante, vel post; licet usus obtineat, ut injungatur ante. *cap. fin. de Censur. in 6. Dian. part. 3. tr. 4. res. 136. & part. 5. tract. 13. resol. 36.*

3. *Quer.*